

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Leven Ende Deughden Vande Vveerdighe Agnes Van Heilsbagh Gheestelycke Dochter Onder de bestieringhe der Societeyt Iesv

Huysmans, Daniel

T'Antwerpen, 1691

§. 8. [Soete] gedachten, ende vierighe begeerten inde bereydinghe tot de
Communie.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37188

haer bedorven ende quaetwillighe natuere gheheelijk uyt te gaen, om in haer ziele de volle besittinge Godts te bekomen.

§. 8. *Soete ghedachten, ende vierighe begeerten inde bereydinghe tot de Communie.*

SY was ghewoon haeren Salighmaecker als tot sijn eyghen woon-stede te nooden : ende tot bequaemer bereydinghe om foodaenighen gast te herbergen, niet haer verdiensten, maer sijn eyghen verdiensten hem op te draeghen. *De Bruydt en besit niet eygens, seght sy, maer al wat sy besit, komt den Bruydegom toe: ende van gelijcken, de besittinge des Bruydegoms, komt oock de Bruydt toe, door den Bruydegom.* Soo socht sy, niet door haer, maer door hem selven ende door sijn eyghen verdiensten, op 't aldersuyverste, aldervolmaeckste, alderbehaeghelijckste, tot hem te naerderen.

Sy socht inde op-dracht van haer selven, eenighsins aen haeren Salighmaecker gelijk te zijn: Want ghelijck hy op den bloedighen Autaer des Cruys sijn selven aen sijnen Vader tot eenen eeuwichen lof, ende versoeninghe gheoffert heeft, ende op den onbloedighen Autaer vande H. Misse het selve doet, ende tot het eynde des werelts doen sal: soo socht sy insgelijcks met Christus de selve Offerande te doen naer haer vermoghen. Sy offerde dan met de selve meyninghe ende begeerte den selven Sonne Godts in 't Vaderlijck herte, tot eenen eeuwichen op-draeghenden lof, tot danckbaerheyt, ende tot voldoeninghe, soo voor haer selven, als voor alle menschen. In dese voorschreven op-offeringhe, ende ingethoghentheyt in 't Vaderlijck herte, voelde sy haer gemeynelijck als omringelt van

den foeten ende liefelijcken omvangh des H. Geest.

Sy wenschte dat haer herte, met alle herten der menschen, dieder zijn, gheweest zijn, ende sullen zijn, een altijd op vlamme brandende vier mochten wesen, ende dat alle dese herten eeuwelijck tot Godts dienst ende lof mochten opgherecht staen: ja dat alle sandekens ende sierkens, alle schepselen van hemel en aerde in soodaenighe herten mochten veranderen, soo dat'er van alle schepselen die Godts Almoghentheit voort-gebracht heeft, nieten soude overblijven als vierighe vlamighe herten op-gerecht tot Godts lof ende dienst. 'T eerste opzicht van desen wensch, was haer begeerte om Godts eere ende glorie te vermeerderen: het tweede, de danckbaerheit voor de weldaeden, die sy soo onweerdigh verwoesfel van alle schepselen, inde H. Communie ontfanghen hadde: het derde, de danckbaerheit voor alle andere weldaeden, die sy oft andere van Godt ontfanghen hadden: het vierde, de begeerte, dat alle sondaeren in Godts liefde mochten ontfeken worden, ende met den brandt der Cherubinen ende Seraphinen altijd blaecken in dese liefde. In dese vierige wenschen was sy soo versmoort ende ingenomen in Godt, dat sy ganschelijck haer selven verloor. Van dese ingenomentheit wederom tot haer selven komende, ende als uyt eenen hemel weder-keerende bevont sy haere ziele seer mistroostigh, bevroedende dat soo vele herten der menschen sooverre waeren van dat Goddelijck vier, 't welck sy in alle menschen soo uytterlijck wenschte. Want soude geerne alle mogelijcke tormenten tot het uysterste des werelts onderstaen hebben, om tot d'uytwerckinghe van dese begeerten te geraecken. In dit gevoelen ende droef-

droefheyt wiert sy van Godt vertroost, die haer seyde: dat alhoe wel haer begeerten tot geen volkomen uytwerckinghen quaemen; nochtans vele zielen daer door verbeterd ende behouden wierden; die hier door aengenaemer wierden aen de Goddelijcke ooghen, als sy te voren waeren, of sonder dese wenschen souden geweest hebben. Want dat een vierigh ende opghe-recht ghebedt, dat tot de vervoorderinghe der zielen saligheyt gestort wordt, noyt van Godt soo verstooten wordt, dat hy't ongehoort ende ydel laet blijven. Door dese kennisse wiert sy noch stercker in Godt ghetrocken, ende ghedreven om dickwilder de voorgaende begeerten te vervoorderen.

Naer dat sy van Godt verstaen hadde, dat dese begeerten ten opzicht van den even-naesten seer vruchtbaerigh waeren, alhoe-wel sy niet ten vollen volbrocht wierden: verstont sy voorder d'over-groote vruchten, die soo begheerighe ziele door dierghelijcke wenschen voor haer selven behaelt. Want haer te kennen ghegheven wiert, dat een ziele, die met soo brandighe begheerten in Godts liefde ontfteken is, ende daeghelijckx uyt louter liefde Godts bereet is, voor elcken mensch in't besonder, tot hun eeuwige welvaerentheyd dusdaenighe tormenten t'onderstaen, ghelijck sy wenschte voor de zielen van haeren naesten, ende voor elcke ziele in't besonder te lijden; Godt soo aenghenaem is als of sy met'er daet alle dese tormenten onderstaen hadde.

Sy verstont oock van Godt, dat hoe een ziele meer ende vierigher soeckt te naerderen tot dit levende-maekkende broot, hoe sy klaerder door de gratie met Godt vereenight wort. Want Godt d'overvloedende

Fonteyne des levens is, die sich mildelijck in een ziele uytstort daer hy gheen beletsel vint: Ende dies te milder, hoe de ziele door minnelijcke begheerten beter bereyt is, om dese levende waeteren t'ontfanghen. Hier opschrijft sy aldus. *Eeuwigh licht ende leven mijnder ziele, en wilt noyt in my verminderen, maer mijn ziele meer ende meer bereyden, om een ghenoghelijcker wooninghe inde selve te vinden. Konde ick dit ghevoelen alle menschen kennelijck maecken, ende in't binnenste van haer herte indrucken, om een meerdere gheneghentheyte tot dit leven te scheppen? My dunckt somwijlen dat mijn herte van droefheyt scheurt, door dien dat dit leven onser ziele van soo luttel herten begheert ende bemint wort: Ia de menschen loopen daer van, als of sy met sweepen van Godt asgejaeght wierden, waer over onsen Salighmaecker sich seer beklaeght. Mijn herte doet my seer, hier van te schrijuen.*

Haer verlanghen tot de Communie was soo groot, dat haer begheerende krachten, niet alleenlijck by daeghen, maer oock by nachten vlamigh waeren, tot dese goddelijcke spijsse. Door desen vierighen hongher hadde sy verdriet inde ure smorgens te verwachten om op te staen: Ende opgestaen zijnde stont somwijlen langhen tijdt voor de Kercke, eer de deure gheopent wiert: Alsdan wenschende eenen gheest te wesen, ende door ghesloten deuren, of door de mueren binnen te komen, om te naerderen tot haeren Beminden, ende hem te nutten.

Als sy tot de Communie sich bereyt maeckte was sy onbequaem, om haer verstant of sinnen tot iet anders te keeren: Ende was teenemael verslonden door eenen omvanck van liefde, om met haeren Bruydegom wesentlijck vereenight te worden. 'T is meer als

eens

eens gebeurt, alswanneer den Priester de H. Hostie ophefte, ende sy haer ooghen minnelijck keerde tot het H. Sacrament, verlangende naer sijn teghenwoordigheyt ende als niet konnende langher vertoeven, (’t welck nochtans moest wesen tot dat de Misse gheeyndicht was,) dat sy van Christus dese woorden verstaen heeft: *Ick wensche oock, mijn Alderlieffste tot u te komen, om my met u te vermaecken.*

Dierghelijcke getuyghenissen, van haer verlanghen tot Christus, ende van ’t verlanghen Christi tot haer, worden dickwils in haere schriften beschreven.

§. 9. *Haer ghesteltenisse als sy de H. Communie ontfonck.*

ALs sy naereen neerstigh ende lanckduerende bereydinghe tot dese hemelsche Tafel naerderde, vervoegde sy sich by de reste, als d’onweerdighste van alle: Ende nam haer steunsel op de groote vierigheyt ende verdiensten van andere, om door de selve doorghedraeghen te worden, soo sy seght, ende aen haeren Bruydegom aldus aenghenaemer te zijn.

In elcke uytreyckinghe van de Communie, die aen kinders of bedaeghde menschen gheschiede, voelde sy inwendighlijck een besondere vreught, ende eenen besonderen invloet uyt Godt in haere ziele.

Somwijlen sagh sy dat de ghene die de H. Communie ontfonghen, als lichten ende brandighe torssen waeren inde teghenwoordigheyt Godts: van de welke sommighe grooter vlamme ende helder licht gaven, als andere.

Gaende naer de tafel des Heere droegh sy mede in haer ghedachten alle de ghene, voor de welke sy den Goddelijcken bystant ende hulpe versocht, ende of-